

RÉSUMÉS - ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

†N. P. ANDRIOTIS, *Phénomènes de synalèphe et d'hiatus dans la langue grecque.*

Suite du fascicule précédent.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΠΕΤΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, *Τρεῖς Ἀθηναῖοι ἀρχοντες (καὶ ἄλλα).*

Ταυτίζονται τρεῖς Ἀθηναῖοι ἀρχοντες, (1) ὁ Σαλλουστιανὸς Αἰολίων Φλυεὺς τῆς I.G. II² 1763=Agora XV, ἀρ. 329, 175/6 μ.Χ. περίπου (γίνεται καὶ μνεία τῆς ΑΕ 1899, στ. 212, ἀρ. 45 καὶ τῶν τριῶν αἰλάδων τῆς οἰκογένειας του: Ἀντιπάτρου, Οὐιψανίου Αἰολίωνος, Σαλλουστιανοῦ Δημοστράτου). (2) ὁ Φλάβιος Στρατόλαος (Β) Φυλάσσιος τῆς I.G. II² 3673, ποὺ χρονολογεῖται στὰ χρόνια μετὰ τὸ 162/3 μ.Χ. καὶ (3) ὁ Φλάβιος Εὐφάνης τῆς I.G. II² 2032, τοῦ 110/1 μ.Χ. περίπου. Ἡ μελέτη ἀναφέρεται καὶ σὲ ἄλλα διάφορα ἐπιγραφικά. Στὴν Προσθήκη ἐπιχειρεῖται συμπλήρωση τοῦ ὀνόματος τοῦ Σαλλουστιανοῦ Αἰολίωνος Φλυέως σὲ ἐπιγραφὴ ποὺ δημοσιεύτηκε πρόσφατα· ἀνάγνωση τοῦ ὀνόματος (=nomen) Λάρκιος (=Lareius) στὴν I.G. II² 1763=Agora XV, ἀρ. 329, 2113 καὶ Agora XV, ἀρ. 402· σχόλιο στὸ ὄνομα Κασ(σ)ιανὸς ποὺ ἔφεραν μέλη μιᾶς οἰκογένειας ἀπὸ τὸ δῆμο Στειριά· ἀπαρίθμητη τῶν Οὐιψανίων στὴν Ἀττικὴ καὶ ἀλλοῦ· σχόλιο στὴν ίέρεια Φλαβία Λαοδάμεια ἐκ Φλυέων καὶ ἀνασκευὴ τοῦ στέμματος στὸ HSCP_H 71 (1966) 210=I.G. II² 2024· καὶ ἀναπροσαρμογὴ τῶν κυκλικῶν περιόδων τῶν φυλῶν κατὰ τὰ ἔτη 20/19 π.Χ. — 118/9 μ.Χ., ποὺ συνεπάγεται ἀναχρονολόγηση ἀρχόντων. Τελικά, πέρα ἀπὸ ἄλλες παρατηρήσεις γίνονται προσωπογραφικές παρατηρήσεις στὶς I.G. II² 1996 καὶ Agora XV, ἀρ. 321, 330, 333 καὶ 334, καθὼς καὶ χρονολογικὴ ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἀρχόντων Αὐτοκράτορα Δομιτιανοῦ καὶ Τρεβελλίου Ρούφου καὶ τῆς ἀναρχίας ποὺ ἀκολούθησε.

PH. A. DIMITRAKOPOULOS, *St. Alexandre de Pydna ou de Thessalonique.*

D'après l'étude des sources qui se rapportent aux St. Alexandre de Pydna (le 14 mars) et St. Alexandre de Thessalonique (le 9 novembre) il est prouvé que ces deux saints s'identifient en une seule personne. L'identification, que

jadis avait soutenue le p. Delehaye, est renforcée par l'épitomé de la passion de St. Alexandre de Thessalonique contenu dans le cod. 2108 de la Bibliothèque Nationale d'Athènes. Cet épitomé correspond mot par mot aux «Acta Martyrii» de St. Alexandre de Pydna, qui ne subsistent qu'en latin, édités aux *Acta Sanctorum*. En plus, d'autres éléments communs dans les synaxaires des deux Saints et dans le canon du St. Alexandre de Pydna, défendent cette identification.

A la suite sont proposés des éléments relatifs à l'illustration et le culte de ces saints, est publié l'épitomé selon le cod. 2108, et sont cités en vue de comparaison les «Acta Martyrii» pris de l'édition des *Acta Sanctorum*.

GIUSEPPE SPADARO, *Προβλήματα σχετικά μὲ τὰ ἑλληνικὰ μυθιστορήματα τῆς παλαιολόγειας ἐποχῆς. II. Σχέσεις ἀνάμεσα στὴ «Διήγηση τοῦ Βελισαρίου» καὶ τὸν «Ἴμπεριο καὶ Μαργαρόνα».*

'Ο συγγρ., συνεχίζοντας προηγούμενη ἔρευνά του, ποὺ εἶχε ώς ἀντικείμενο τὴ σχέση μεταξὺ Φλορίου καὶ Ἰμπερίου, μελετᾶ τώρα τὴ συγγένεια ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴν Ἀχιλληίδα, τὴ Διήγηση τοῦ Βελισαρίου καὶ τὸν Ἰμπέριο. Μὲ βάση ὁρισμένα ἐσωτερικὰ στοιχεῖα καὶ τὴ συγκριτικὴ ἐξέταση μερικῶν στίχων ἀπὸ τὸν ἀνέκδοτο ἀκόμη Πόλεμο τῆς Τρωάδος, καταλήγει στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἀχιλληίδα χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τὸν ποιητὴ τῆς Διηγήσεως τοῦ Βελισαρίου, καθὼς καὶ τοῦ Ἰμπερίου. 'Υποστηρίζει ἐπίσης ὅτι ὁ συγγραφέας τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ἰμπερίου εἶχε ὑπόψη τὴ Διήγηση τοῦ Βελισαρίου. Πέρα δύμας ἀπὸ τὴν ὑπόδειξη τῆς ἐξάρτησης μεταξὺ τῶν κειμένων αὐτῶν, τὸ πράγμα ποὺ ἔχει μεγαλύτερη σημασία εἶναι ὅτι οἱ λεκτικὲς δόμοιότητες καὶ οἱ συγγένειες δὲν μποροῦν πιὰ νὰ θεωρηθοῦν κοινοὶ τόποι ἢ νὰ ἀποδοθοῦν στὴν ἐπίδραση τῆς προφορικῆς ποίησης, ἀλλὰ προέρχονται ἀπὸ τὴ φανερὴ τάση τῶν δημιουργῶν γιὰ μίμηση· οἱ τελευταῖοι αὐτὸὶ ἀποτελοῦν σχέδον μιὰ ποιητικὴ σχολή.

D. APOSTOLOPOULOS, *Alexandre Mavrocordato et le Commentaire fait par Th. Corydalée sur le traité d'Aristote «De la génération et de la corruption».*

Al. Mavrocordato (1641-1709) est généralement considéré comme étant un des auteurs ayant commenté l'ouvrage d'Aristote «De la génération et de la corruption». Cette impression bien répandue est revisée ici par l'auteur. Ce dernier, puisant notamment dans le Codex Atheniensis 1173, ff. 146r-154v, démontre que Mavrocordato n'a pas directement commenté l'œuvre d'Aristote, mais plutôt le «Commentaire» de Th. Corydalée sur ce traité du Stagirite.

Par ailleurs, Mavrocordato a enseigné à Constantinople, en se servant de cet ouvrage de Corydalée enrichi par ses propres notes.

N. D. TRIANTAFYLLOPOULOS, *Corrections au texte de Papadiamantis, II.*

De nouvelles corrections sont proposées (cf. *Corrections au textes de Papadiamantis I*, 'Ελληνικά 28, 1975, 178-184) dans environ vingt récits de Papadiamantis. Les corrections se rapportent surtout à des noms de famille, des toponymes, des citations de la langue ecclésiastique, des mots de l'idiome de Skiathos, ainsi qu'à des fautes typographiques des premières publications, toujours par rapport aux éditions postérieures les plus importantes, qui, en principe, multiplient les erreurs.

J. D. PSARAS, *Un rapport anglais sur le combat naval à Chio (1657) pendant la guerre de Candie.*

Pendant la guerre de Candie (1645-1669) un combat naval impétueux a eu lieu le 3 mai 1657 à Chio, entre les flottes vénitienne et turque. Le consul de l'Angleterre à Padoue John Finch a rapporté à son gouvernement les informations relatives qu'il tenait de Venise voisine. Ces informations, ainsi que d'autres se référant à la situation politique et militaire de l'Italie et de l'Europe occidentale de cette époque, sont contenues dans un document qui se trouve dans le Public Record Office de Londres.

Ce document nous informe de l'attitude traîtresse de deux sénateurs vénitiens, commandants des galéasses de la flotte vénitienne, et des réactions de la populace vénitienne, qui brûla tous les sièges des sénateurs dans le palais du Sénat. Il est bizarre que pas un document vénitien ne parle de ces faits; il est possible que ce silence soit dû au désir des historiens vénitiens de laisser de côté cet événement désagréable, pour des raisons politiques, puisque le combat naval avait été gagné.

L'article finit par l'édition du rapport de John Finch.

NOTES

DANIEL JACOB, *Deux fragments d'Alexandre d'Euripide et l'emploi du verbe ἤκω*. — Le verbe ἤκω n'est jamais employé sous la forme d'un participe à valeur complétive d'un verbe de perception pour annoncer l'entrée d'un personnage en scène. Cette constatation nous conduit à la réconsidération des deux formes de ce verbe qui ont été proposées pour compléter le vers 12 du fragment 6 et le vers 3 du fragment 23 (éd. Snell) d'*Alexandre d'Euripide*.

M. Z. KOPIDAKIS, *Notices sur textes grecs*, I. — 1. *Eustathe 1796,35: un nouveau fragment tragique?* Les trois dernières propositions du texte d'E. forment deux trimètres iambiques issus probablement d'une tragédie. 2. *Archiloque fr. 114 West*. Un souvenir du poème d'A. que nous trouvons dans *De saltatione* 5 de Lucien nous assure que Lucien aussi aurait dû lire, au vers 3, δασὺς et non pas ἴδεῖν. 3. *Max Tyrius XX,1*. Pendant l'énumération des présents l'auteur pense aux présents qu'Agamemnon a offerts à Achille dans le chant I de l'Iliade. 4. *Théodore, Épîtres 6,4-12*. Au lieu de «Τάλω τάλαντα» Il faut lire Ταντάλου τάλαντα. La déformation du proverbe connu est due à une lacune de mémoire de l'auteur. 5. *Aristoph. La Paix*, 881-2. L'ajout de Rogers est superflu; il faut lire: εἰς μέσον σ' ἄγων. 6. *Aristoph. Grenouilles*, 926-934. Les vers 930-2 doivent être attribués à Euripide et non pas à Dionysos. 7. *Sikelianos, Le suicide d'Atzesirano, élève de Bouddha*. La comparaison du suicide à la moisson du blé est probablement empruntée à Euripide.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ, *Paroemiographica*. — 1. 'Η φθορὰ αἱ κλαζόμεναι ἐκ διξωπνιῶν, ποὺ παρουσιάζει τὸ ἔρμήνευμα τῆς παροιμίας Ὡ Λακιάδαι καὶ στελεὸν τῆς συλλογῆς τοῦ Ζηνοβίου (Ι οὐ') μπορεῖ νὰ διορθωθεῖ κατὰ τὸ πρῶτο τῆς μέρος σὲ ⟨κ⟩αὶ κ⟨ο⟩λαζομένων, μὲ βάση τὴν παρατήρηση ὅτι στοὺς παροιμιογράφους ξαναβρίσκουμε τὴν ἔκφραση ἐπὶ τῶν κολαζομένων στὶς περιπτώσεις ποὺ δηλώνεται ἡ συνθηισμένη χρήση τῆς παροιμίας.
 2. 'Η ἔκφραση κακύνειν τὸν πηλόν, ποὺ στὸ λεξικὸν τῶν LSJ ἀναφέρεται ως ἀρχαία παροιμία, εἶναι ἀπλῶς ἔρμήνευμα ἀπὸ ἕνα σχόλιο στὸν Ηλοῦτο τοῦ Ἀριστοφάνη (στ. 435), ποὺ διασώζεται στὸ χρ. *Vind. phil. Gr. 167*.
 3. Στὸ στίχῳ 1062 τῆς *Eἰρήνης* τοῦ Ἀριστοφάνη μὴ διαλέγον νῦν μηδέν. *Eἰρήνη* γὰρ ἵερὰ θύομεν, ὑπόκειται ἐνδεχομένως ἔνας ὑπαινιγμὸς στὴν παροιμία 'Εστία θύομεν, ποὺ τὴν χρησιμοποιοῦσαν στὶς περιπτώσεις ποὺ δὲν ἐπιτρεπόταν νὰ δώσουν κάτι ἀπὸ μιὰ θυσία. 'Ο Τρυγαῖος, χρησιμοποιώντας τὴν ἔκφραση *Eἰρήνη* γὰρ ἵερὰ θύομεν, θέλει νὰ διώξει μὲ τὸν ὑπαινιγμὸς σ' αὐτὴ τὴ συνήθεια τὸν ἀκάλεστο ἐπισκέπτη Ιεροκλῆ, λέγοντάς του μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τοῦ δώσει τίποτα ἀπὸ τὴ θυσία ποὺ προσφέρει.

P. L. VOKOTOPOULOS, *La date du Psautier Grégoriou 157*. — Le Psautier № 157 du monastère athonite de Grégoriou a été daté au XIIe siècle par Sp. Lambros et par les éditeurs des albums sur les *Tresors du Mont Athos* publiés récemment, où il a reçu la cote 3, au lieu de celle consacrée par Lambros. Cependant, le dernier folio contient des tables pascales, qui permettent de dater plus précisément le manuscrit; elles commencent par l'année 6616

(=1108 de notre ère), qui est par conséquent la date probable de ce Psautier.

La miniature de David debout à la marge du f. 51^v illustre le Psaume 50. La représentation de Moïse assis, montrant les tables de la loi à un groupe d'Israélites, dans la partie inférieure du f. 79^r, est probablement le plus ancien exemple daté de l'emploi de cette scène pour illustrer le Psaume 77 dans les psautiers «aristocratiques».

DENNIS E. RHODES, "Ενα κολοβὸ ἑλληνικὸ Ψαλτήρι στὰ Μετέωρα. — Τὸ ἔντυπο κολοβὸ Ψαλτήρι ποὺ δ N. Βέης ἀναφέρει στὸν Α' τόμο τοῦ καταλόγου Τὰ χειρόγραφα τῶν Μετεώρων χωρὶς λεπτομέρειες, τυπώθηκε στὴ Βενετία τὸ 1525 ἀπὸ τοὺς Melechior Sessa καὶ Petrus de Ravanis. Ἀκέραιο ἀντίτυπο ὑπάρχει στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο.

G. KECHAGIOGLOU, *La deuxième et les troisièmes éditions de l'«Αρχιβιβλίον Μυθολογικὸν» (=«Mille et Une Nuits» grecques)*. — a) L'auteur complète et rectifie des données bibliographiques sur la deuxième édition de la traduction grecque des *Mille et Une Nuits* (Venise, «Glykys», 1777), en signalant l'exemplaire de la Bibliothèque Nationale de Paris, provenant des livres d'Ansse de Villoison; ainsi que sur les troisièmes éditions vénitiennes (1783, 1792 [?], 1803, 1804). b) Il commente brièvement quelques phénomènes concernant la fortune de l'œuvre au temps des lumières et jusqu'à Solomès, ainsi que chez les représentants de la «Génération des années 1880».

Π ΕΡΙΞΟΜΕΝΑ
ΤΟΥ 29ου ΤΟΜΟΥ

Α') ΜΕΛΕΤΑΙ

†' Ανδριώτης (Ν. Π.) , Φαινόμενα συναλοιφής καὶ χασμωδίας στὴν Ἑλληνικὴ γλώσσα	Σελ.	5 - 45
	"	217 - 247
* Αποστολόπουλος (Δ. Γ.) , 'Ο 'Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος καὶ τὸ «Τύπομνημα» τοῦ Κορυδαλέα στὸ «Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς» τοῦ Ἀφιστοτέλη	"	311 - 315
Δημητρακόπουλος (Φ. Α.) , "Αγιος 'Αλέξανδρος Πύδνης ἢ Θεσσαλονίκης	"	267 - 277
Karpetanopoulos (Ε.) , Three Athenian Archons (et alia)	"	248 - 266
Καραγιῶργος (Π.Π.) , 'Εξι ἀγνωστα γράμματα τοῦ Σολωμοῦ πρὸς τὸν λόρδο Γκλίφορντ	"	117 - 131
Kazazis (J. N.) , Studies in Kavafis: 1. A Commentary on T. Malanos' Theory of Hellenistic Influences in the Poetry of Kavafis	"	132 - 154
Kinini (Κ.) , Le Discours à Nicoclès par Misiodax	"	61 - 115
Parássoglou (G. M.) , Miscellaneous Notes on Some P.S.A. Athen.	"	47 - 60
Spadaro (G.) , Problemi relativi ai romanzi greci dell'età dei Paleologi. II. Rapporti tra la Διήγησις τοῦ Ἀχιλλέως, la Διήγησις τοῦ Βελισαρίου εἰς Ἰμπέριος καὶ Μαργαρόνα . .	"	278 - 310
Τριανταφυλλόπουλος (Ν. Β.) , Διορθωτικὰ στὸν Παπαδιαμάντη, II	"	316 - 333
Ψαρᾶς (Ι. Δ.) , 'Αγγικὴ ἔκθεση τῆς ἐποχῆς τοῦ Κρητικοῦ πολέμου γιὰ τὴν ναυμαχία στὴ Χίο (3 Μαΐου 1657)	"	334 - 339

Β') ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ

St. Spyridakis , Theognis of Megara and Rhianos of Crete.		
M. Z. Κοπιδάκης , Λεξικογραφικά. E. Κριαρᾶς , Μεσαιωνικά γλωσσικά. E. Κριαρᾶς , Σχόλια σὲ βυζαντινή ἐπιγραφή. K. A. Βακαλόπουλος , Συμπληρωματικά στοιχεῖα γιὰ τὸν λόγιο Δημήτριο Σχινᾶ μεταξὺ 1810 - 1817 . . .	"	155 - 173
Δ. I. Ιακώβ , Δύο ἀποσπάσματα τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Εύριπιδη καὶ ἡ χρήση τοῦ ρήματος ἥκω. M. Z. Κοπιδάκης , Παρασημειώσεις σὲ Ἑλληνικὰ κείμενα, Α'. Chr. Theodoridis , Paroemiographica. P. Λ. Βοκοτόπουλος , 'Η χρονολογία τοῦ φαλτηρίου Γρηγορίου 157. D. E. Rhodes , An Imperfect Greek Psalter at Meteora. Γ. Κεχαγιώγλου , 'Η δεύτερη καὶ οἱ τρίτες ἔκδόσεις τοῦ Ἀραβικοῦ Μυθολογικοῦ . . .	"	340 - 362

Γ') ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Ανεστίδη (Α. Στ.) — Βλ. «Ελληνική Δημιουργία»	
Beck (Fr.) , Album of Greek Education - The Greeks at School and at Play (Στ. Κέρτη - Κόντη)	Σελ. 374 - 375
Berkki (Feriz) , Újgörög társalgási zsebkönyv (Ödön Füves)	» 200 - 201
Βοσκοῦ (Α. I.) , Μελέαγρος - 'Αγιλλεὺς καὶ Φοῖνξ (Φ. I. Κακριδῆς) «Ελληνική Δημιουργία», τόμος ΙΔ'. Εύρετήριον. 'Επιμέλεια 'Αδ. Στ.	» 191 - 192
Ανεστίδη (Γ. Φατούρος)	» 201 - 203
Emrich (G.) , Antike Metaphern und Vergleiche im lyrischen Werk des Kostis Palamas (W. Uellner)	» 404 - 410
Harlfinger (D.) , Die Textgeschichte des pseudo - aristotelischen Schrift Ηερὶ ἀτόμων γραμμῶν (Χρ. Θεοδωρίδης)	» 369 - 374
Κακριδῆ (Φ.) , 'Αριστοφάνους "Ορυνθες" ('Ηλ. Σπυρόπουλος)	» 174 - 184
Καραθανάση ('Αθ. Ε.) , 'Η Φλαγγίνειος Σχολὴ τῆς Βενετίας (Π. Χρ. Ζιώγας)	» 388 - 393
Κουρούση (Στ. Ι.) , 'Ο λόγιος οἰκουμενικός πατριάρχης 'Ιωάννης ΙΓ' δὲ Γλυκύς (G. Fatouros)	» 379 - 381
Κριαρᾶ ('Εμμ.) — Βλ. Χορτάτη Γεωργίου	
Κῶδιξ Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης, ι ^ζ - ι ^θ αἱ., ὑπὸ Ν. Ι. Πανταζοπούλου , συνεργασίᾳ Δ. Τσούρκα - Παπαστάθη (Αθ. Ε. Καραθανάσης)	» 393 - 396
Magistros (Nicétas) , Lettres d'un exilé (928 - 946). Introduction, édition, traduction et notes par L. G. Westerink , (Εβδ. Θ. Τσούρκης)	» 193 - 196
Μακρυμίχαλου (Στεφ. Ι.) , Τσακόνικα προικοσύμφωνα τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰώνος (Γ. Π. Νάνος)	» 396 - 399
Naoumides (M. N.) — Βλ. Ρητορικὴ λέξεις	
Πανταζοπούλου (Ν. Ι.) — Βλ. Κῶδιξ Μητροπόλεως Σισανίου Problemy paleografii i Kodikologii v SSSR (Μπ. Λ. Φόν- κης)	» 375 - 378
Ρητορικὴ λέξεις, Editio princeps by Mark N. Naoumides (N. C. Conomis)	» 185 - 190
Richter (H.) , Griechenland zwischen Revolution und Konter- revolution (1936 - 1946) (Thanos Veremis)	» 402 - 404
Sacopoulo (M.) , La Théotokos à la mandorle de Lythrakomi (Ν. Μουρίκη)	» 197 - 200
Σταυρινίδου (Ν.Σ.) , Μεταφράσεις τουρκικῶν ιστορικῶν ἐγγράφων ἀφο- ρῶντων εἰς τὴν ιστορίαν τῆς Κρήτης. Τόμ. Α'. "Ἐγγραφα τῆς περιόδου ἑτῶν 1657 - 1672 (Ε. Θ. Σουλογιάννης)	» 400 - 402
Stéfos (A.) , Apollon dans Pindare ('Ηλ. Σπυρόπουλος)	» 363 - 369
Τσούρκα - Παπαστάθη (Δ.) — Βλ. Κῶδιξ Μητροπόλεως Σισανίου	
Westerink (L. G.) — Βλ. Magistros Nicétas	
Χορτάτη (Γεωργίου) , Πανώρια, κριτικὴ ἔκδοση 'Εμμ. Κριαρᾶ (Στιλ. 'Αλεξίου)	» 381 - 388

Δ') ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διεθνές Συνέδριο Νεοελληνικῶν Σπουδῶν. — Συμπόσιο μὲθέμα «Βυζάντιο καὶ Ἰσλάμ» στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λονδίνου. — Β' Διεθνές Συμπόσιο τοῦ Αἰγαίου. — Συμπόσιο 'Ιστορίας τῶν Συνόδων. — Τιμητικὴ διάκρισις στὸν καθηγητὴ I. Θ. Κακριδῆ. — 'Αντιχάρισμα στὸν καθηγητὴ Νικόλαο Π. Ἀνδριώτη. — "Ἐνα νέο περιοδικὸ κλασικῶν σπουδῶν: <i>"Illinois Classical Studies"</i> . — Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. — 'Ινστιτούτο Νεοελληνικῶν Σπουδῶν ('Ιδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη). — 'Εταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν	Σελ. 205 - 210
4ο Διεθνές Κρητολογικὸ Συνέδριο. — 15ο Διεθνές Συνέδριο Βυζαντινῶν Σπουδῶν. — 3ο Colloquium Tullianum στὴ Ρώμη. — Διεθνῆς Συνάντηση τῆς 'Ἐνώσεως λογοτεχνικῶν κριτικῶν. — Semaines Philippopolitaines d'histoire et de Culture Thraces. — 2ο Συνέδριο τῆς Βουλγαρικῆς 'Ιστορικῆς 'Εταιρείας. — Τὸ 13ο Διεθνές Συνέδριο τῶν 'Ονοματολογικῶν 'Επιστημῶν. — Τὰ πενήντα χρόνια ἀπὸ τὴν ἰδρυση τῆς 'Ορθόδοξης 'Αρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας. — Τιμητικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὸν Octave Merlier. — Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. — 'Εταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. — 'Αλλαγῆς στὴ διεύθυνση συντάξεως τῶν 'Ἐλληνικῶν». — Βιβλία καὶ δημοσιεύματα ποὺ ἔστάλησαν στὴ διεύθυνση τῶν 'Ἐλληνικῶν»	» 411 - 425
Νεκρολογίες: Νικόλαος Π. Ἀνδριώτης (Βασ. Φόρης). — Wolfgang Schadewaldt (I. Θ. Κακριδῆς). — Εἰς μνήμην Gyula Moravcsik (Eva Kopp). — Γεώργιος Α. Μέγας (Δημ. Σ. Λουκᾶτος)	» 426 - 442
Résumés - Περιλήψεις	» 211 - 215
	» 443 - 447

